

Vážení přátelé a fanoušci nejkrásnější hry na světě, ledního hokeje,

o čem v tomto dokumentu jde.

Na webu středočeského hokeje se v době nedávno minulé objevil dokument (prezentace) komise mládeže ČSLH – „NÁVRH KM ČSLH NA ZMĚNU ŽÁKOVSKÝCH SOUTĚŽÍ“. Dokument jsem si pozorně prostudoval a po zjištění, že se nejedná o špatný vtip, a že je myšlen zcela vážně, se rozhodl reagovat. Mám syna, který hraje hokej již 8 let, na zimních stadionech trávím ne nevýznamnou část roku. Nelituji toho, dělám to proto, že hokej mě, ale hlavně mého syna baví a hraje ho rád. Nepatřím k rodičům, co chtějí za každou cenu ze svého dítěte vychovat druhého „Jágra“, pokud ze syna vyrostе slušný člověk a sportovec – hokejista se smyslem pro slušnost a kolektiv, budu spokojen, na druhou stranu mu nehodlám sebrat možnost se vypracovat a třeba dosáhnout i nějakého úspěchu jen proto, že nebude mít možnost se vyvíjet v hokejově zdravém konkurenčním prostředí. Nehodlám proto jen nečině přihlížet, jak se komise mládeže, stylem pokus - omyl, snaží znovu měnit, už tak nevyvážený současný systém žákovské ligy 5. až 8. tříd.

Zde jen malá technická poznámka, *obarvený text psaný kurzívou* je citátem z prezentace návrhu na změnu žákovských soutěží KMČSLH.

„Jsme si vědomi, že žádný systém nezlepší mládežnický hokej sám o sobě. Musí nastat souběh přehledné, moderní metodiky a jejího důsledného dodržování, zlepšení práce s talenty mezi 15. a 18. rokem, kde nám svět nejvíce uniká v návaznosti na reprezentační výběry, a také nového systému soutěží.“

Nelze než souhlasit, souběh systémů metodiky a práce s talenty, není co dodat – kvalitní soutěže, i zde jednoznačně ano. Snad jen poznámka, o skutečnosti, že mi zde absolutně chybí poznámka o hnací síle každého kvalitního sportovce, a tou je motivace. Jak je správně výše uvedeno, žádný systém není sám osobě řešením, ale sebevětší snaha vyjde na prázdno, pokud nebude dosaženo správného motivování. Současný, ale ani níže navrhovaný systém motivačními prvky příliš nedisponuje – spíše naopak.

„Komisi podařilo nastartovat změny v soutěžích úspěšným vytvořením soutěže mladšího dorostu. Po loňských problémech letos dojde ke zúžení Extraligy juniorů na 18 týmů. Dalším střípkem do naší hokejové mozaiky je náš návrh organizace žákovských soutěží, který vám prezentujeme.“

Komisi se sice očividně podařilo nastartovat změny, co však v prezentaci není je hodnocení nezávislých odborníků k těmto změnám, že by se nebylo čím chlubit, nebo žádné rozborů nejsou? Ale v takovém případě přeci nelze přistoupit k dalšímu kroku. Věřte, že ti, jichž se změny dotkli nejvíce, z nich nikterak nadšení nejsou. Výsledky 20:0 nejsou neobvyklé. Pochopitelná je i jistá nechuť nastupovat k předem jednoznačně rozhodnutým utkáním. Ztráta motivace je neoddiskutovatelná a zřejmá. Vysvětlování trenérů a promluvy k hráčům o důležitosti takových utkání se mívá účinkem. Nelze totiž věrohodně vysvětlovat a tvrdit něco, čemu sami trenéři nevěří a také není třeba podceňovat inteligenci hráčů, byť jsou to z části ještě děti. V neposlední řadě ani rodiče nejsou jen hokejovými laiky, kteří jsou dobří jen nato, přivést na stadion „materiál“ – jsou to totiž především jejich děti, o které se tady jedná. Konec konců, kdo viděl, některé z těchto absolutně nevyrovnaných utkání ví, o čem mluvím.

„Změna je to vpravdě revoluční, byť se pomalu ale jistě blíží k tomu, čím si tady mnozí prošli. V této prezentaci jsme se snažili vypíchnout všechny klady i záporny, najít případná slabá místa a dokonce zodpovědět všetečné i nepříjemné dotazy. Jak není dokonalý nikdo, tak ani tento návrh dokonalý není, ale myslíme si, že toto je jedna z možných cest, jak zlepšit žákovský hokej v české republice. „

Změna by to asi byla opravdu revoluční. Bohužel mě v tomto případě napadá příměr spíše k Velké říjnové revoluci (a to nejen pro datum vzniku dokumentu), kdy několik nadšených jedinců ovlivnilo běh dějin na desetiletí. Autoři zmiňují v textu svoji nedokonalost, ani já nejsem dokonalý. Já se však na rozdíl od autorů prezentace nesnažím rozvíjet dalším střepem, už tak nepovedenou mozaiku. Chci tím jenom říct, že já si svou nedokonalost vzhledem ke svojí pozici mohu dovolit, ne tak někdo, kdo má tu obrovskou moc ovlivnit vývoj téměř jedné hokejové generace. Při výchově dětí totiž nelze v žádném případě připustit nedokonalost ani pouhou domněnku o jedné z mnoha možných cest. Je třeba najít tu nejlepší, a i tuto dále rozvíjet a zdokonalovat. Zpětnou vazbou, rozboru, porovnávání se světem a další možnou doplňující metodikou vyhodnocování.

V prezentaci komise mládeže, kterou zde rozebírám, jak jsem již zmínil i výše, podobné informace zcela chybí. Lze vůbec v dnešním světě, kde základem všech významných rozhodnutí jsou informace. Předkládat a prosazovat návrh na další krok, aniž by se ten první podrobil preciznímu a důkladnému rozboru, následovanému odbornou veřejnou diskuzí, je pouze nebezpečným experimentem. Proč se tak hrozně spěchá na schválení druhého stupně, když již ten první vykazuje mnoho nedostatků a chyb.

„ Nový sportovní úsek svazu, který nedávno začal fungovat, tento návrh jednoznačně podporuje. „

Je pěkné, že nás autoři ve své prezentaci ujišťují o jednoznačné podpoře svého projektu novým úsekem svazu. Škoda jen, že zde není uveden způsob předložení informací tomuto úseku o připravovaném systému a fungování toho současného. Pokud se totiž informace podají vhodným způsobem (a nemohu se zbavit dojmu, že zmiňovaná prezentace komise mládeže má tento potenciál), lze získat podporu na ledaco. Praxe je však mnohdy zcela jiná, jako i v tomto případě. Jak jinak si lze vysvětlit deklarovanou podporu experimentálnímu projektu, když na servru hokej.cz je uveden rozhovor s panem Lenerem, kde mimo jiné pan Lener uvádí, cituji: „V souvislosti se změnami, které by měly pomoci českému dětskému a mládežnickému hokeji, se chystá rovněž reorganizace žákovských soutěží. Když se podíváte na výsledky, často se stává, že silnější kluby porážejí ty slabší rozdílem třídy. Neprospěje to nikomu, hledáme způsoby, jak to změnit.“. **Opravdu je novým úsekem svazu podporován hrací systém, který rozdíly tříd ještě zvýší, na základě objektivních informací?**

Prezentace pokračuje v bodech a to výčtem současného stavu, úkoly nového uspořádání a soupisem výhod a nevýhod dle mínění autorů. Zde se dopustím jen několika málo poznámek a postřehů. Hned první kapitola s názvem současný stav je silně zavádějící, neboť se zde autoři především snaží vyzdvihnout záporny současného systému a tím nepřímou vyvolávat pocit nutnosti změny a schválení jejich systému. Absolutní pravdou je nevyrovnanost soutěží, proč to ale zhoršovat, když už ne zlepšovat. A kdo vlastně soutěže do této podoby změnil? Není náhodou tento stav vyvolán 1. krokem experimentu.

V prezentaci je zmíněn úbytek hráčů, což v době kdy přicházejí na řadu slabší ročníky, není zase až tak moc překvapující a je nutno s touto skutečností počítat. Z toho vyplývá i skutečnost úbytku klubů. I lidé se přesouvají do větších aglomerací, vzdálenosti se zkracují, a nikomu není zatěžko dopravit své dítě do města s klubem s kvalitním zázemím a perspektivou. A zbožné přání zachovat za každou cenu vše při starém se neseťká s úspěchem a nařízení, či změna podmínek nic nevyřeší, nic mi jako rodiči nezabrání, dát dítě tam, kam se rozhodnu. Naopak slučování a spolupráce s většími kluby je dle mého názoru do budoucna jedinou možností, jak zachovat jejich přínos v počáteční fázi výchovy hokejistů. Násilné zachování malých klubů navíc jen rozmělní již tak menší počty hráčů a věřte, že sobotní výjezd k předem jasnému utkání, které nikomu nic nedá, je více unavující, nežli denní dojíždění do školy a na hokej. A nepořádání turnajů o titul mistra republiky pro třídy nižší než osmé – proboha proč. Jaký to má smysl, nepořádat vrchol sezóny pro každého hráče. Jen další demotivační prvek. Již pře dvěma lety, po zrušení takto zaměřeného turnaje pro 5. a 6. třídu jsem tuto situaci řešil. Krom těch, kteří o tom rozhodli (osobně jsem s některými telefonicky hovořil), jsem nepotkal člověka, který by nepořádání takových turnajů chápal. Kluby si naštěstí nakonec dokázaly poradit samy a zdravý rozum zvítězil. Ne jediným příkladem je vrcholná veleúspěšná loňská akce v Letňanech. Otázku proč nepořádat pro nižší ročníky turnaj, který se těší tak velkému zájmu jak hráčů, klubů, fanoušků mládežnického hokeje, rodičů tak i sponzorů, bez kterých se moderní hokej neobejde. Nemluvě o vrcholném zážitku, který si po těchto akcích nesou hráči v sobě po několik dalších let, spojené s obrovskou motivací znovu jej zopakovat.

Nebudu se dále vyjadřovat ke každému bodu, v mnohém bych se opakoval. Můj názor je již zřejmý. Veřejně odmítám zbrklé přijetí nového systému žakovské ligy, přičemž již ten současný, z kterého je vycházeno, vykazuje hrubé chyby a nedostatky. Nerozdělení soutěží na lepší a horší je demotivující a popírá základní princip sportu – motivaci a soutěživost. Pomoc menším klubům je do jisté míry zřejmě rozumná, ale v žádném případě by tak nemělo být na úkor výchovy hokejové mládeže. Nový systém je nebezpečným experimentem, který by měl být podroben minimálně důkladnému rozboru a veřejné diskuzi, když už ne zcela zamítnut.

P. S.

Vážená KMČSLH, věnujte prosím přiměřenou pozornost výše psanému textu, neboť na základě mých zkušeností, vyslechnutí názorů hráčů i rodičů si dovoluji tvrdit, že můj názor má plnou a jednoznačnou podporu rodičů malých i větších hokejistů. To jsou ti, kteří každý den umožňují hrát svým dětem lední hokej. Ti, bez jejichž podpory, odříkání, trpělivosti a nasazení by nebylo nic, co měnit, co diskutovat. Možná nám je poskytováno mnoho možností a prostředků i díky ČSLH a KMČSLH, ale věřte, že ten nejvýznamnější kapitál vkládáme my, tím kapitálem je to nejcennější co máme, naše děti.

Tento dokument zasílám na KMČSLH, případně dalším odpovědným osobám, na které se mi podaří sehnat kontakt. Zároveň tento zveřejním na internetu.

Jan Beer